

இதை அடூத் து, எப்போது என்ற நினைவில் இல்லை, அமுதசுரபி இதழில் தான் சி.சு.செல்வப்பாவின் இன்னொரு கதையும் படித்தேன். மாரகழி மாதம், இந்த நடுக்கம் குளிரில் தங்க முடிவதில்லை. காலம் கார்த்தாலே விடியறதுக்கு முன்னாலயே திரும்பாவை திரும்பெப்பாவை பாடும் கோஷ்டி ஒன்று தினம் காலதை தக்கததைக்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 26 •January•, 2013 07:18• - •Last Updated•

••Monday•, 04 •February•, 2013 03:50•

கடெட்க கிற்து. அவர் கள்குக் குக் குளிராதோ. தினம் ஒரு நாளைப் பார்த்துத் தாற போல இந்த மாதம் பிர்ராவும் இந்த அவஸ்தை என்று அலுத்துப் போய் ஒரு நாள் போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டே படக்கையை விட்டழைந்து வாசல் கதவதைத் திறந்து பார்த்தால் பஜனை சத்தம் என்னவோ கேட்கிறது. பஜனைக் கோஷ்டியதைத் தான் காணோம். திரெவின் ஒரு முனையிலிருந்து, மற்ற முனை வரை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு கட்சியில் பார்த்தால் கோயிலுள்ளிருந்து தான் பஜனை வருகிறது. இன்னும் நெருங்கிப் பார்த்தால் உள்ளே கோஷ்டியாவது மண்ணாவது. கிராமம்போன்ற கொர்டு தான் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. . அதுக்கு ஒரு ஆள். ஒரு போர்வையை முக்காடிட்டு போர்த்திக்கொண்டு. பக்கத்தில் பஜனை பண்ணிய புணயத்துக்கு புணயமும் ஆச்சு. தடுக்கமும் கடாமல் பார்த்துக் கொண்டாயிற்று.

இது இரண்டு கதகளையுமே நினவிலிருந்துதான் எழுதுகிறேன். கதகளச் சொல்லும் செய்தியில், சாரத்தில் ஒன்றும் தவறில்லை. கதவிவரங்களில் ஏதும் தவறிருக்கலாம். பண்ணையாருக்குப் பதில் கணக்குப் பிள்ளையாக இருக்கலாம். இப்படி. பழம் நம்பிக்கைகள் இப்போது நிகழ்காலத்தில் பெறும் புதிய அவதாரங்களைக் கிண்டல் செய்யும் மனம். நினவிலிருப்பதைக் கொண்டு சொல்கிறேன். செல்லப்பா அப்போது எழுதிய கதகளச் அனதைத் தும் இதே மாதிரிச் செய்தியைக் கொண்டவையா எனத் தெரியாது. பின்னர் எனக்குப் படிக்கக் கிடத்த அவர் எழுத்துக்களும், கதகளச் மாதிரமல்ல, தீ விரமாக முனைந்து செய்த அவரது செயல்களும் பழம் மதிப்புகளை அவற்றின் சாரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு தன் வாழ்க்கையையும் எழுத்தையும் தீர்மானித்துக் கொண்டவையாகவே இருந்துள்ளன.

இதற்கெல்லாம் வகை காலம் பிறகு தான் தில்லியில் 1957-ல் கரோல் பாகில் எனச் சாப்பாட்டு ஹோட்டலுக்குப் பக்கத்துச் சந்தில் காலியாக இருந்த கார்ஸ்டாண்ட் ரீ பிங் ரஹாக மாற்றப் பட்டிருந்தது. அங்கு தான் முதலில் சூதேசமித் திரன் தீ பாவளி மலரிலும் பின்னர் அதைத் தொடர்ந்து வந்த சூதேசமித் திரன் வார இதழ்களிலும் நடந்த சர்ச்சை பிரபலமானது. சரித் திரப் பிரசித்தி பெற்றது. தமிழில் நாவலும் சிறுகதையும் வளர்ந்துள்ளதா, தகைக் அடந்தது விட்டதா? என்று முறையே க.நா.சுப் பிரமணியமும் சி.சு. செல்லப்பாவும் ஒரு சர்ச்சையைக் கிளப்பி வம்பு வளர்ந்து அதைத் தொடர் சூதேசமித் திரனில் இடமில்லாமல் போய் செல்லப்பாவே எழுத்துப் பத்திரிகையைத் தொடங்கியதும். சூதேசமித் திரனில் லா.ச.ராமாமிருத்தின் இதழ்கள் என்ற ஒரு கதையைப் பற்றி மஹேஸ்வரன் நான்கு வாரம், “ஒரு நல்ல சிறுகதை எப்படி இருக்கும்? என்று முன்னர் நடந்த சர்ச்சையில் தன்னையே சீண்டியவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுமுகமாக எழுதியிருந்தார் செல்லப்பா.

சீண்டியது இரண்டு பேரையும் தான். ”சும்மா இன்னார் இன்னார் தான் நாவலில் சிறுகதையில் வற்றிப் பெற்றவர் என்று சும்மா சொல்லிட்டுப் போதுமா? இவர்களைப் படிப்பவர்கள் யார்? எங்களைப் படிப்பவர்கள் லக்ஷக்கணக்கில் இருப்பது தெரியவில்லையா? நீங்கள் பட்டியல் இடப்பவர்களைப் படிப்பவர்கள் யார்? தம் எழுத்தில் தோல்விடாத தவர்கள் எல்லாம் மற்றவர்களைக் குறை சொல்ல விமர்சனம் செய்யக்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 26 •January•, 2013 07:18• - •Last Updated•

••Monday•, 04 •February•, 2013 03:50•

வகைப் பட்டுத் தலை, இலக கியம் , நாவல் , சிறுகதை என்றதான் பட பியலிட டு வந்தது.

இலக கியம் என்ற வகையில் அது புறநானு, குறுந்தொகை வகையறா சொற்பொழிவுகளை, பண்டித விளக்கங்களை வகைப் பட்டுத் தியது. இன்று அதன் பட பியல்கள் வகைப் பட்டுத் தல்கள் மாறியிருக்கின்றனவா என்பது தெரியாது. கி.வா.ஜவின் தமிழ் பாண்டித்யத்தைப் பற்றியோ அவரது ஆசுகவித் திறனைப் பற்றியோ ஏதும் பச்சில்லை. ஆசுகவியாக அவர் பாபியவன எல்லாம் புரவலர்களையும் பக்தர்களையும் மயெசிலிரக்க வதைத் திருக்கலாம்தான். ஆனால் அவை கவிதைகளா அல்லவா என்று யாரும் யோசித்ததில்லை. ஏனெனில் அப்படியான சிந்தனைகளே நம் மனதில் உதித்த தில்லை.

இதழ்கள் என்ற தலைப்பில் லா.ச.ரா. நிறைய கதைகள் எழுதி ஒரு தொகுப்பே வளையிட பிறுக்கிறார். செல்லப்பா தன் சிறுகதை ரசனையை விரித்து எழுதியபோது இதழ் கதைகளில் ஒன்று அவருக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகப் பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அவர் எழுதிய அளவுக்கு சூதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வளையிட இடமிருக்கவில்லை என்றும், அது கண்டு ஏமாற்ற மூற்று, இனிதன் தவேகைக் கும் விரும்பத்திற்கும் எழுதவும், விமர்சனத்துக்கு என்றும் தனக்கென ஒரு பத்திரிகை தவேகை என்று (தன் மனவையின் நகையை அடகு வதைத் துக் கிடதைத் து பணத்தில் தான் என்றும் சொல்லப்பட்டது) எழுத்து (ஜனவரி 1959) பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டது. இது ஏதோ ஒரு வியாபாரத்துக்களோ, பிழைப்புக்கு வழி தேவோ போட்ட முதல் அல்ல. ஆரம்ப காலங்களில் க.நா.சு. விமர்சனத்தின் தவேகை பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது அதில் நம்பிக்கை கொள்ளாத செல்லப்பாவைத் தான், பின்னர் விமர்சனமே அவர் சிந்தனை, செயல் அனைத்தையும் பிடிவாதமாகப் பற்றிக்கொண்டது அதன் முதன் விளைவு எழுத்து.

எழுத்து பத்திரிகையை நான் முதலில் பார்த்தது தில்லியில் நான் முன்னர் சொன்ன ஒரு வீட்டின் காலிகாரஜேல் நடத்தப்பட்ட வாசக அறையில். அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரர். செல்லப்பாவின் ஊர் நண்பர் என்ற காரணத்தால் அவருக்கும் இலவசமாக ஒரு எழுத்து இதழ் செல்லப்பாவிடமிருந்து கிடைத்தது. அதன் முதல் இதழே க.நா.சு. செல்லப்பா, ந.சிதம்பர சூப்பிரமணியம், சிட்டி ந.பிச்சமர்த்தி, எம்.வி. வங்கட்ராம் என ஒரு பழைய மணிக் கொடி எழுத்தாளர் / நண்பர்கள் கிட்டமே காட்சி தந்தது. ஒரு ஆறுமாத காலம் பழைய மணிக் கொடிக் காரர்களின் ஒத்துழைப்பு தந்த சலசலப்போடு சில புதியவர்களும் அதில் சேர்ந்தனர்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன் முறையாக, உடன் நிகழ்கால இலக்கியத்தைப் பற்றியே முழுதுமாக தன் பக்கங்கள் அனைத்திலும் ஒரு தீ விமர்சனப் பார்வை பார்க்கும் ஒரு பத்திரிகை கண்முன் விரிந்து கிடந்தது. இப்படி ஒரு முயற்சி தமிழ் எழுத்தில் நடந்ததில்லை. என்னால் அந்தப் பத்திரிகையில் வளையிவந்த எல்லா எழுத்துக்கள் பற்றியும் நினையில் கொண்டு எழுத முடியாது. அறுபது வருடங்களாகும் மலே பழமையான விஷயம். சிறுகதையின் உருவம் பற்றியும் அது சொல்ல வந்த பொருள் பற்றியும் அதன் தோற்ற காலத்திலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள அதன் சிறப்பான

•Written by - வங்கு கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 26 •January•, 2013 07:18• - •Last Updated•

••Monday•, 04 •February•, 2013 03:50•

படபை புகள் பற நியும் , சி.சு. செல் லப் பா இதழ் கள் பற நி எழுதிய விரிவில் அல் லாது க.நா.சுவக் கே, உரிய விரலை நீ ட் பி எட் பியுள் ள் பொருளைச் சூட் பிக் காட் டுவது போல, தமிழுக் கு சிறுகதை வளம் சேர்த்தவர்கள் என்று தாம் கருதுபவர்களின் கதைப் பொருளின் சிறப்பையும் அது பற்றி உள்ள உருவ அமையையும் பற்றி க.நா.சு. தன் சுவாவத்தையும் மீ நி விரிவாக எழுதியிருந்தார். சுவார் எட் டுப் பரே என்று நினைவு. புதுமபை பித் தனிலிருந்து தொடங்கி தி.ஜானகிராமன் கு. அழகரிசாமி வரல. அத்தோடும், குறிப்பிட டுச் சொல்லவணே டும், “நான் எட் டுப் பரேசைச் சொல் கிறேன். ஆனால் காலம் இதிலும் ஒரு சிலரை உதறிவிடக் கட்டும்”. என்றும் சொல்லியிருந்தார். புதுமபை பித் தனாக் கு அனகே கதைகளில் கதையின் உருவ அமைதி கிட் பியதில் லை. தன் எல் லாக் கதைகளிலும் உருவம் வற்றி கரமாக அமைந்தது என கு.ப. ராஜகோபாலனதைத் தான் சொல்லவணே டும். என்றெல் லாம் எழுதியிருந்தார். இந்த வற்றி பற்றோரில் தன்னையும் அவர் சேர்த்துக் கொள்ளவில் லை. காலதவேன் உதறிவிடக் கட்டும் என்று தான் கணித் த பட் பியலில் கட்ட அவர் தன்னையே சேர்த்துக் கொள்ளவில் லை. எழுத்து ஆசிரியர் சி.சு.செல் லப் பா மிகப் பெரிய சாதனையாளராகக் கணிக் கும் பி.எஸ் ராமையாவையும் அவர் சிறுகதை சாதனையாளராகச் சேரக் கவில் லை. இந்த மாதிரி ஒரு பத்திரிகை வருவதும் அதில் இம் மாதிரியான மதிப் பீ டுகளும் முதல் தடவையாக தமிழில் நிகழ் பவன. இதற் கு முந் திய மணிக் கொடி, தனே , இன்னமும் சுவசேமித் திரன் போன்ற முதன் முறையாக மடே ஏற்புத் திக் கொடத் த பத்திரிகைகளையும் சேர்த்துத் தான் சொல் கிறேன். என கருத் தில் எழுத்து தான் முதல் கரல் நவீ ன தமிழ் இலக் கியத் தில். உடன் நிகழ் காலத் தில்.

இன்னம் விசேஷமாக, செல் லப் பா, க.நா.சுவின் நாவல் 'பொய் த்தேவ்' பற நியும் தன் பாணியில் ஒரு நீ ண் ட பார் வையை எழுதியிருந்தார். ந. பிச் சமரத் தியின் “பெட் பிக் கடன நாரணன்” என்ற கவிதை எப் போதோ நாற்பதுகளில் வளியாகி மறக் கப் பட் ட கவிதை திரும்ப பிரசுரமானது. நாற்பதுகளில் எந்த விளவையும் ஏற்புத் தாத அந்தக் கவிதை எழுத்து பத்திரிகையில் (1959) – ல் பிரசுரமானதும் உடனே அடத் த எழுத்து இதழ்களில் பசுவய்யா, தி.சோ வணுகோபாலன், க.நா.சு. (அவரது மிகச் சிறந்த கவிதையான தரிசனம்) என ஏதோ இதற் காகவே காத்துக் கொண்டிருந்தது போல ஒரு கவிஞர் கட்ட மடே பிச் சமரத் தியின் கவிதைத் த ஆதர் சத் தில் கவிதைகள் எழுத் ஆரம்பித் தனர். ஏதோ இது மாதிரி ஒரு சமிக் ஞை எப் போதா வரும் என்று காத்திருந்தது போல. இதில் ஒவ் வொருவரின் கவிதையும் இதுகாறும் எழுதப் படாத பொருளில், எழுதப் படாத கவிதை வடிவில் எழுதினர். ஒருவரது கவிதை போல இன்னொருவரது இல் லை. க.நா.சு.வின் தரிசனம் கவிதைக் கும், பசுவய்யாவின் உன் கை நகத்துக் கும் ஏதும் ஒற்றுமையோ சம்பந் தமோ இருக் கவில் லை. அது போலத் தான் தி.சோ வணுகோபாலனதும்.

கு.ப.ராஜகோபாலன் கதைகளைப் பற்றி செல் லப் பாவா, இல் லை சிட் பியா? யார் என்று நினைவில் இல் லை. ஒரு மதிப் பீ டு வந்திருந்தது. எல் லாவற் றுக் கும் மலோக, மிகவும் குறிப் பிட டுச் சொல்ல வணே டிய ஒரு புதிய அம் சமாக நான் சொல்ல வணே டும். தி.ஜானகிராமன் எழுதிய சங் கீ த விமர் சனக் குறிப் புகள். எனக் கு இதற் எழுதும் போதே ஒரு சிறிய சந்தகேம், தி.ஜானகிராமன் எழுதியது எழுத்து பத்திரிகையிலா இல் லை க.நா.சு.வின் இலக் கியவட் டத் திலா? என்று. இருப் பினும் வாய் திறந்து எது பற நியும் கட்டமையான வாரத் தைகளைச் சொல்ல விரும் பாத சுவாவம் கொண்ட தி.ஜானகிராமனே,

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 26 •January•, 2013 07:18• - •Last Updated•

••Monday•, 04 •February•, 2013 03:50•

அன்று சங்கீத உலகில் தன்னைப் புரட்சியாளனாக புதுமகை கலஞ்சுனாகக் கருதிக் கொண்டிருந்த வீணை எஸ் பாலசுந்தரரைப் பற்றி எழுதியிருந்தார். “இதோ பார் வீணையில் என்னென்ன வல்லாம் என்னால் செய்ய முடியும் பார்.” என்று வற்றிப் புன்னகை புரிந்து கொண்டு மரக்கடையில் ரம்பம் அறுக்கும் நாராசத்தையே நான் வீணையில் கொண்டு வர முடிகிறதே பார்” என்று மார்தட்டிக் கொள்ளும் வித்வான்கள்” என்று எழுதியது எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தைத் தந்தது. இந்த மாதிரியான அபிப்பிராயங்கள் சங்கீத உலகில் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டதில்லை. அதிலும் எஸ் பாலசுந்தர் போன்ற மூதல் வரிசை வித்வான்கள் பற்றி.

இது அக்காலத்தில் எனக்கு ஒரு புதிய புகழ் அதிர்ச்சியா, இல்லா என்றும் காணாத ஒரு சபாநாயகியா எனத் திகைக்கத் தோன்றியது. எங்கோ நாலுபேர் பதிக எழுதிக் கொண்டிருந்தவர்கள் தமிழ் உலகம் அறியாதவர்கள். சாதனையாளர்களாக முன்னிறுத்தப்பட்ட, பெரும் ஜாம்பவான்களாக பவனி வந்த கல்கி, மாயாவி, ஆர்வி, அகிலன், ஜகேசிற்பியன் லக்ஷ்மி, மு.வ. கி.வா.ஜ. என்று அத்தனை பேரும் தபக்கிக் கடாசி எறியப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு சாதாரணமானதல்ல. ஆனால் அவர்களுக்கு அப்போது ஏதும் பாதிப்பு இல்லாததான்.

எழுத்து தொடங்கிய போது பல லட்சங்கள் என வாசகர்களாகக் கொண்டிருந்த பத்திரிகைகளுக்கு எதிரான ஒரு குரல், “எழுத்து 2000 பிரதிகளுக்கு மலே அச்சிடப்படமாட்டாது” என்று பிரகடனப் படுத்திக் கொண்டு வந்த மூதல் இதழே 700 பேருக்கு மலே சின்றடையவில்லை. 104 இதழ்களோ என்னவோ வந்த எழுத்துவின் கட்சி இதழ் 120 பேருக்கு மலே சின்றடையவில்லை. ஆனால் அதற்குள் அது ஒரு விமர்சன மரபை தமிழ் மண்ணில் ஸ்தாபித்து விட்டது. தமிழ்க் கவிதையிலும் ஒரு புதிய மரபை ஸ்தாபித்தது. சிறு பத்திரிகை என்ற மரபையும் ஸ்தாபித்தது. இதையெல்லாம் கடைக்க ஆச்சரியமாக இருக்கும். எழுத்து ஆரம்பித்த காலத்தில் இதையெல்லாம் அது சாதிக் கும் என்று யாரும் நினைத்துக் கட்ட பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

செல்லப்பா விமர்சகனாக அவதாரம் எடுத்ததே க.நா.சு விமர்சனத்தின் தவேயைச் சொல்லிச் சொல்லி அவரைக் குளவியாகக் கொட்டிக் கொண்டே இருந்த காரணத்தால்தான். செல்லப்பா எழுத்தின் மூதல் இதழிலேயே க.நா.சுவையும் சேர்த்து தன் பழைய மணிக் கொடி சகாக்களைத் தான் நம்பி இருந்தார். ஒரு ஆறு மாத காலம் தான் அந்த உறவு நீடித்தது. க.நா.சு வேபின்னர் ஒரு ஆறு மாத காலம் தான் எழுத்து உருவாக்கிய சலசலப்பு நீடித்தது. அதற்கு மலே அது உயிர்ப்புடன் இல்லை என்றோ என்னவோ எழுதினார். அந்த சலசலப்பு அவரும் மணிக் கொடி சகாக்களும் எழுத்துவில் எழுதிய ஆறுமாத காலம் என்பது புரிந்து கொள்ள வேண்டியது. ஆனால் வகை ஆண்டுகள் பின்னர் எழுத்து பற்றி அவர் எழுதியது, “இந்த பண்டிதர்கள் எல்லாம் எழுத்து போன்ற ஒரு பத்திரிகை நடத்தினால் தான் அவர்கள் தமிழுக்குச் செய்த பாபங்களிலிருந்து அவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும்,” என்று. இதன் அவர் எழுதிய காலம் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கசப்பு முற்றியிருந்த காலம். இன்னொரு இடத்திலும் க.நா.சு. சொல்லியிருக்கிறார். “எந்த புத்தகம் பற்றியும் எது பற்றியும்

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 26 •January•, 2013 07:18• - •Last Updated•

••Monday•, 04 •February•, 2013 03:50•

சி.சு.செல் லப் பா என் ன் சொல் லியிருக்கிறார் அவரது அபிப் ராயம் என் ன்? என் று நான் படிக்க விரும் புவனே அவரிடமிருந் து ஓர் புதிய பார் வை எது பற்றியும் கிடக்கும்” என் று. எவ் வளவு கசப் பு இருவருக் கிடையே இருந் த போதிலும், ஓர்வரை ஓர்வர் மதித் தே வந் துள்ளனர் தனிப் பட்ட முறையிலும், கருத் து ரீ தியிலும் எனப் பது தளிவா. இது தொடர் ந் து வந் துள் ளது.

ஆனாலும் கசப் பு என் ன் எனப் பது புரிந் ததில் லை. அது துர்திர ஷ் டவசமானது. எழுத் து பத் திரிகையின் மிகப் பெரிய சாதனை என் று புதுக் கவிதை என் ற முயற் சிக் கு எழுத் துவில் இடம் கொடுத் து, தமிழ் க் கவிதைக் குக் கொடுத் த ஊட் டமும் உற் சாகமும் தான். ஓவ் வொரு கால கட் ததிலும் கவித் தவம் அதன் புதிய பாடும் பொருளாகக் கண்டுகொண்டும், அதற் கறே புதிய வடிவங் களையும் சிருஷ் டித் துக் கொள்ள வனே டும். அப் படித் தான் தமிழ் க் கவிதை வரலாற் றில் வளர் ந் து பிரவாஹித் துள் ளது. தளிவாத் தளிவாகத் தறியும் இந் த உண் மையைப் பண்பித் தர்கள் என் காண் மறுத் தார்கள் எனப் பது தறியவில் லை. ந. பிச்சம் ரத் தியின் பட் டிக் கடனை நாரணன் அது மூதலில் வளிவந் த 40 களில் கண் டிராத உத் தவகேத் தை மறுபிரசுரம் பற் ற அறுபதுகளில் தானாகவே தேடிக் கொண்டது. அதை பிச்சம் ரத் தி உணர் முடிந் திருக் கிறது. பண்பித் தலகமும் பண்பித் த மனங் களும் காணாத் கவித் தத் தை பாண்பித் தயமற் ற வதை ஸ் வரனும், பசுவய்யாவும் காண் முடிந் திருக் கிறது. தமிழ் க் கவிதை உலக பரிச் சயம் கொண்ட சி.மணியும் புதிய உலகங் களில் சஞ் சரிக் க முடிந் திருக் கிறது.

இதைக் கலே சயெத் த முற் போக் கு முகாம்களும் தமிழ்ப் பண்பித் தலகமும் அன் று பலம் கொண்ட அதிகார பீ டங் களாக கோலோச் சிய போதிலும் இன் று அவர்கள் போன இடம் தறியவில் லை. அவர்கள் மாத் திரமல் ல, சி.சு. செல் லப் பாவின் மணிக் கொடிக் கால சினகேதிரான சிட்டி கட்ட கலே சயெத் தார். செல் லப் பா தனக் கு வழிகாட் டியாகக் கொண்டாடிய பி.எஸ் ராமையா கலே சயெத் தார். இருப் பினும் செல் லப் பாவின் துணை நின் று பலம் அளித் தது அவரது நம் பிக் கையும் பிடிவாதமும். ஆறு மாத காலம் அவருடன் துணை நின் ற மணிக் கொடி அன் பர்கள் எல் லாம் ஒதுங் கிவிட் ட பிறகு செல் லப் பா தனித் துவிடப் பட்ட போதிலும் அவருக் கு நம் பிக் கையும் மன உறுதியும் தந் தது, சிவராமபி, ந.முத் துசாமி, கி.அ.சச் சிதானந்தம், நகுலன், பசுவய்யா, திசோ. வணுகோபாலன், எஸ் வதை ஸ் வரன், இப் படி சொல் லிக் கொண்டே போகலாம். ஓர் நீ ண்ட அணிவகுப் பதே திருவல்லிக் கணை 19-A பிள்ளையார் கோயில் தரு, கதவதைத் திறந் து உள்ளே நுழைந் தது. அத் தோடும், தமிழ்ப் பண்பித் தர் உலகிலிருந் தும் சி. கனகசபாபதி, தொடர் ந் து புதுக் கவிதையின் தோற் றத் தையும் அதன் வளர்ச் சியையும் பற் றி, சங்கப் பாடல் களின் பின் னணியில் விரிவாக எழுத் தத் தொடங்கினார். அவர் காரணமாக மதுரை பல்கலைக் கழகத் தில் புதுக் கவிதைக் கு தமிழ்ப் புலவர் உலக அங்கீ காரமும் கிடைத் தது.

ஓர் வடிக் கையான திருப் பம், தமிழ் முற் போக் குகள் உலகம் நவீ ன சிறுகதை, நாவல் படபைப் பாளிகளையும், கவிஞராக உலாவரும் புலவர்க் களையும் கொண்டதாக இருந் த

•Written by - வனங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 26 •January•, 2013 07:18• - •Last Updated•

••Monday•, 04 •February•, 2013 03:50•

போதிலும் , வன்குஜன் கவர் ச சி எழுத துக களன அவர் கள பாணியில் அவர் கள எதிர் ப்பவர் களாகக் காட் பிக் கொண் ட போதிலும் , அவர் களது குருநாதர் களான சிதம்பர ரகுநாதனும் , நா. வானமாமலை என்னும் சித் தாந் தபுருஷரும் புதுக் கவிதைக் கு திவிர பகமை பாராட் பி பிரசாரம் செய் த போதிலும் , அவர் கள முகாமிலிருந் தே ஒரு பரெம் கட்டம் வானம்பாடி என்னும் பெயரில் கவிதைக் கே என ஒரு இதழும் , இயக்கமும் தடொங்கி அவர் கள பாணி கவிதைப் பிரசாரம் செய் யத் தடொங்கினர் . அது மரபு சார்ந் தும் இருக் கவில் லை. புதுக் கவிதை சார்ந் தும் இருக் கவில் லை. கவிதை சார்ந் தும் இருக் கவில் லை. அவர் கள தடொடும் எதுவும் பெயர் ஒன்றைத் தாங்கி இருக் குமே அல்லாது அப் பெயருக் கேற்ற பொருளோ உயிர் ப்போ கொண் பிராது என புது அவர் களது எல்லா முயற் சிகளிலும் தளிவாகிய ஒன்று. இன்னமும் வடிகை, அவர் கள தம் கட்சிக் கனெ ஒரு இலக் கிய புத் திரிகை தாமரை எனத் தடொங்கி வானம்பாடிகள் செய் த காரியத் தையே செய் தனர் . வானம்பாடிகளுக் குத் தாமரை கட்டாரத்தில் இடம் இருந் தது. கட்சி விளவை அவர் களிடம் கவிதை வளம் இராவிட் டாலும் , புதுக் கவிதை அவர் களன அண்டாவிட் டாலும் , பண் பித் உலகத் துக் கு எதிர் க் குரலாகவே அவர் கள இருந் தது, செல் லப் பாவுக் கு அது உதவியாக இருந் தது.

இவையெல் லாம் அன்றைய ஒரு மனைரிட் பி இலக் கிய வட் டத் தின் சமூலை குணம் மாற்றி அமதைத் தது. இம் மாற்றங் களையெல் லாம் அன்று செல் லப் பாவுக் கு எதிர் முனையில் நின்றிருந் து சத் தமிட் டவர் களும் , உடன் இருந் து கலே சியத் தவர் களும் உணர்ந் திருக் கவில் லை. செல் லப் பாவின் பிபிவாதம் தன்னகை் கலே சியத் தவர் களையும் கண்டு கொள் ளவில் லை. கச்சலிட் டு வாயடகை் க முயன்றவர் களையும் கண்டு கொள் ளவில் லை.

vswaminathan.venkat@gmail.com